

IV. Opis programu studiów

4. KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	A1-3-0309
Nazwa przedmiotu	Rysunek odręczny 3
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Free Hand Drawing 3
Obowiązuje od roku akademickiego	2019/2020

USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	Architektura
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	stacjonarne
Zakres	-
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Architektury i Urbanistyki
Koordynator przedmiotu	dr hab. Waldemar Kozub prof. PŚk
Zatwierdził	Prof. dr hab. inż. Marek Iwański

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	Semestr III
Wymagania wstępne	-
Egzamin (TAK/NIE)	NIE
Liczba punktów ECTS	2

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	Inne
Liczba godzin w semestrze			45		

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Sym- bol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Ma wiedzę z zakresu sztuk plastycznych, rysunku perspektywicznego oraz przestrzennych kompozycji architektonicznych i urbanistycznych.	A1_W16
	W02	Ma wiedzę na temat funkcji informacji, doboru źródeł informacji, a także technicznych sposobów gromadzenia, przechowywania i dystrybucji informacji oraz elementów technologii multimedialnych.	A1_W14
Umiejętności	U01	Umie konstruować i wizualizować obiekty architektoniczne.	A1_U02
	U02	Potrafi pozyskiwać informacje z zakresu architektury i urbanistyki z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku obcym. Ma umiejętność samokształcenia się. Potrafi przygotować udokumentowane opracowanie oraz prezentację ustną dotyczące zagadnień z zakresu architektury i urbanistyki.	A1_U15
	U03	Umie posługiwać się warsztatem plastycznym do prezentacji koncepcji i projektów architektonicznych i urbanistycznych w formie rysunkowej i modelowej.	A1_U11
Kompetencje społeczne	K01	Potrafi pracować samodzielnie i współpracować w zespole nad wyznaczonym zadaniem, określać priorytety służące realizacji zadań	A1_K01

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć*	Treści programowe
laboratorium	1. Rysunek elementów i detali architektonicznych. Szkicowanie i linearne studium konstrukcyjne. Różnicowanie wartości kreski. Rysunek ołówkiem
	2. Wariacje na temat detali architektonicznych. Rysunek z wyobraźni z użyciem wybranych technik rysunkowych.
	3. Rozeta w ujęciu perspektywy skośnej. Rysunek odlewu gipsowego. Linearyzm, światłocien. Wybór techniki rysunkowej.
	4. Graficzna prezentacja środowiska przyrodniczego w rysunku architektonicznym. Linearyzm, kontrasty walorowe, fakturalne. Rysunek tuszem piórkiem i patykiem lawowanym. Zdjęcie motywu architektoniczno-przyrodniczego jako punkt wyjścia do rysunkowej, autorskiej interpretacji.
	5. Projekt rysunkowy obiektu architektonicznego wkomponowanego w zastane miejsce. Uchwycenie ciekawego kadru kompozycyjnego do rozważań rysunkowych. Bliskość i oddalenie, plany w obrazie. Światłocien i walor jako budulce form przestrzennych. Linia tłumacząca przestrzeń w rysunku na płaszczyźnie. Kredka.
	6. Wnętrze pracowni w ujęciu perspektywy równoległej. Linearyzm, walor, światłocien, charakter wnętrza, eliminowanie natłoku elementów. Rysunek ołówkiem lub sangwiną.
	7. kontynuacja zadania nr 6
	8. Martwa natura we wnętrzu. Autorska interpretacja sytuacji przestrzennej. Kompozycja, napięcia form, światło, perspektywa zbieżna. Szkic i rysunek z wykorzystaniem różnych technik węgla, kredka, sepia, pastel
	9. kontynuacja zadania rysunkowego nr 8
	10. Studium z natury odlewu gipsowego głowy rzeźby klasycznej. Rysunek linearny i światłocieniowy. Rysunek ołówkiem lub sangwiną.

	11. Kompozycja przestrzenna motywu architektonicznego Autorskie zdjęcie motywu w formacie A4 jako punkt wyjścia do rozważań rysunkowych i interpretacyjnych (linia, plama, szraf). Cykl rysunków (3 rysunki). Spójna, autorska interpretacja: zabiegi kompozycyjne, światło i cień jako budulec form, linia jako budulec form, różnice fakturalne, walorowe. Wykorzystanie różnych technik rysunkowych. Zestaw trzech prac, każda w formacie B3
	12. kontynuacja zadania nr 11
	13. Projekty rysunkowe obiektów architektonicznych (obiekt wertykalny, obiekt horyzontalny) w otoczeniu. Twórcze, autorskie myślenie koncepcyjne do dalszej projektowej realizacji. Kształt, konstrukcja, proporcje, bryła, kontrasty i podobieństwo elementów, ukazanie idei i twórczych zamierzeń, poszukiwanie własnej stylistyki. Technika rysunkowa dowolna.
	14. ciąg dalszy zadania nr 13
	15. Omówienie wykonanych prac rysunkowych, ostatnie korekty, zaliczenia.

*) zostawić tylko realizowane formy zajęć

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01						X
W02						X
U01						X
U02						X
U03						X
K01						X

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć*	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
laboratorium	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej oceny dostatecznej z każdego tematycznego zadania rysunkowego

*) zostawić tylko realizowane formy zajęć

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS							
L p.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta					Jednostka
		W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów			45			h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)			2			h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	47					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,88					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	3					h

6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	0,12	ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	48	h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1,92	ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50	h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	2	

LITERATURA

1. Csorba T., O rysowaniu, WSiP, Warszawa 1979.
2. Franzblau W., Gałek M., Uruszczak M. Podstawy rysunku architektonicznego. Atropos, Kraków 2008.
3. Gill R. Zasady rysunku realistycznego. Galaktyka, Łódź 2002.
4. Hornung D., Kolor. Kurs dla artystów i projektantów, Universitas, Kraków 2009.
5. Parramon J. M., Jak rysować postacie, Galaktyka, Łódź 1995.
6. Parramon J.M., Calbo M.. Perspektywa w rysunku i malarstwie. WSiP, Warszawa 1993.
7. Parramon J.M.. Rysunek artystyczny, WSiP, Warszawa, 1993.
8. Pignatti T. Historia rysunku. Arkady, Warszawa, 2006
9. Roliński F., Perspektywa odręczna. Teoria i praktyka. Arkady, Warszawa 1962.
10. Rysunek odręczny dla architektów krajobrazu. SGGW, Warszawa, 2003.
11. Samujłło H., Samujłło J., Rysunek techniczny i odręczny w budownictwie, Arkady, Warszawa 1977.
12. Sheybal S. Podstawowe wiadomości o rzutach geometrycznych i perspektywie malarskiej. PWN, Warszawa, 1963.
13. Słownik Terminologii Sztuk Pięknych, PWN, Warszawa, 1976.
14. Teissig K. Techniki rysunku. WAiF, Warszawa, 1982.
15. Witwicki W. Najprostsze zadania z perspektywy malarskiej. Wiedza-Zawód-Kultura, Kraków 1950
16. Zawada E. Nauka rysunku. Park Edukacja, Bielsko-Biała 2007.
17. Zell M., Kurs rysunku architektonicznego, ABE, Warszawa 2008.
18. Basista A., Nowakowski A. Jak czytać architekturę. Universitas, Kraków 2012.
19. Maluga L. Autonomiczne rysunki architektoniczne. Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 2006
20. Bingham N. 100 lat rysunku architektonicznego. Laurence King Publishing Ltd. London, 2013